

INTERN UFO - SVERIGE INFORMATION

UTGES AV RIKSORGANISATIONEN UFO - SVERIGE,

REDAKTINENS ADRESS: Bo ROSLIND

VÄSTMANNÄVEN 2A, 734 00 HALLSTHAMMAR

REDAKTIONENS TELEFON: 0220 - 11578

UTKOMMER 8 GÅNGER PER ÅR. PRENUMERATION 40 KRONOR FÖR
KALENDERÅR GENOM INBETALNING AV BELOPPET TILL POSTGIRO-
KONTO: 11 16 52 - 4, HALLSTHAMMARS UFO-FÖRENING

OBS OBS OBS OBS

NY ADRESS IGEN !!

FRÅN DEN 1 JUNI ÄR RED:S
ADRESS FÖLJANDE :

ROSLIND / WIKSTRÖM
3:e BJURHOVDAGÅNGEN 21
723 52 VÄSTERÅS
TEL: 021/ 14 95 49

Gunwor, Bosse

Protokoll fört vid
Eskilstuna UFO-förenings
Årsmöte sönd. 14/2 -82 kl.14.00
på Hällby fritidsgård

§1

Alla närvarande hälsades välkomna,
och mötet förklarades öppnat av
ordföranden Ulf Ekstedt.

Mötets öppnande

§2

Förslag till presidium:

Val av presidium

A.Ordförande:Mats Nilsson
B.Sekreterare:Anette Lindholm
C.Justerare:Göran Jonsson och Anders Lantz

Beslut: att anta förslaget.

§3

Dagordningen genomlästes och
föreslogs godkänd.

Dagordningens
fastställande

Beslut: att godkänna densamma.

§4

Verksamhetsberättelsen genomlästes
och föreslogs godkänd.

Verksamhets-
-berättelsen

Beslut: att godkänna densamma.

§5

Ekonomiska berättelsen genomlästes.
Skuld till UFO-Sverige a75 :- efterskänkes.berättelse

Ekonomisk
berättelse

Beslut: att godkänna berättelsen.

§6

Revisionsberättelsen genomlästes
och föreslogs godkänd.

Revisions-
-berättelse

Beslut: att godkänna densamma.

§7

Revisorn föreslår mötet att bifalla
beslutet om styrelsens ansvarsfrihet.

Beslut om
ansvarsfrihet

§8

Styrelsens förslag:

Behandling av
styrelsens förslag

- Tillsätta en valberedning
- Årsavgifter:aktiva medlemmar 25:-
stödmedlemmar och
pensionärer 15:-
- Förslag till budget föreligger
utskrivet.

• Öppna bankkonto

Beslut: att godkänna styrelsens förslag.

§9

Styrelsens förslag är godkämt.

Beslut: att arbeta efter det.

Fastställande
av årsavgift

§10

Val I år Förslag:

Val I år

A.Ordförande: Ulf Ekstedt

B.Sekreterare: Anette Lindholm

C.Kassör: Jan Mårtensson

D.2 st Ledamöter: Göran Jonsson och Håkan Karlsson

E.Revisor: Per-Erik Brodén

F.Revisorsuppleant: Anders Lantz

G.2 st till valberedning:

Mikael Bystöm och Peter Höglund.

§11

Det kom fram olika förslag på
aktiviteter vi kan ha:

Övriga frågor

Stjärnkvällar

Föredrag på garn'

Göra stillbildsfilm

Beslut: att arbeta på förslagen.

§12

Mats Nilsson tackar för förtroendet
och för visat intresse och förklarar
mötet avslutat.

Mötets avslutande

Justerare:

Göran Jonsson

Göran Jonsson

Anders Lantz

Anders Lantz

Vid protokollet:

Anette Lindholm

Anette Lindholm

VERKSAMHETSBERÄTTELSE

FÖR

ESKILSTUNA UFO-förening

Verksamhetsåret 81/82

Styrelse:

Ordförande: Ulf Ekstedt

Sekreterare: Göran Gustafsson

Kassör: Jan Mårtensson

Ledamot: Peter Höglund

Ledamot: Anette Lindholm

Revisor: Håkan Karlsson

Sammankomster,,

Under verksamhetsåret har Eskilstuna UFO-förening haft 9 st sammankomster, varav 3 st styrelsemöten och 2 st studiecirkel.

Sammankomsterna har hållits på Hällby fritidsgård.

Medlemsantal:

Antal medlemmar vid årets slut:

14 st aktiva medlemmar och 6 st stödmedlemmar.

Eskilstuna UFO-förenings ekonomi:

EUF:s ekonomiska ställning samt utgifter och inkomster, framgår av en separat framställning och revisionsberättelsen. Medlemsavgiften har under året varit 10:-.

Undersökningsverksamhet:

Under året har två medlemmar genomgått fältforskar-kursen, som anordnas av UFO-Sverige.

Några enstaka fall har kontrollerats av våra fält-forskare i föreningen, men kunnat avskrivas som miss-tolkningar på ett tidigt stadium.

Utåtriktad information:

Föreningen har den 26 januari -82 varit representerad vid ett UFO-föredrag av Mats Nilsson, Sala, på Rekarne-skolan, Eskilstuna.

Riksstämman

Tre medlemmar var närvarande på riksstämman i Stockholm den 14 mars 1981.

Föredragshållare:

Under året har Mats Nilsson från Sala gästade Eskilstunas fritidsgårdar o.dyl., och då har många av våra medlemmar varit närvarande.

Slutord

Eftersom detta är vårt första verksamhetsår, har det behövts många möten för att få igång aktiviteter för medlemmarna.

Första resultatet blev en studiecirkel.

Studiecirkeln har anordnats i samarbete med ABF i Eskilstuna. Studiehandledare är allas, vår egen herr ordförande: UFO-Uffe Ekstedt.

Vi vill här också passa på att tacka Mats Nilsson och Håkan Ekstrand från UFO-Sverige, för att de aktivt medverkat och varit behjälpliga vid startandet av Eskilstuna UFO-förening.

Vi vill tacka våra medlemmar för visat intresse under det gångna året.

Vi hoppas att nästa verksamhetsår ska bli givande och intressant, samt att vi bidrar till ökad kännedom om UFO-fenomenet.

Er tillgivna Styrelse

Eskilstuna 820131

RYMDVARELSER RÄDDADE HENNES LIV

Hon tycks ha en säregen dragningskraft på rymdvarelser. Flera gånger har hon varit i kontakt med dem. Hon har to m varit ombord på ett UFO.

För 20 år sedan gjorde Barney och Betty Hill i Hudson, USA, sensation genom att påstå att de blivit förda ombord på ett utomjordiskt rymdskepp. De hade varit på hemväg från semestern och hade ca två timmars resa kvar. Då hörde de ett konstigt, surrande ljud och såg ett skarpt sken. När de kom hem upptäckte de att resan tagit fyra timmar i stället för två och att deras kläder var skrynkliga och i oordning. Två timmar var helt enkelt försvunna.

Senare började de båda lida av oförklarliga hälsobesvär. De fick kväljningar och blodtrycksstörningar. Läkarna kunde inte finna något fel, så de skickades till en psykiatriker. Under hypnos berättade de en otrolig historia om hur de tagits ombord på ett UFO och fått undergå fysiska och psykiska undersökningar samt samtalat med små varelser med grått skinn.

Sex veckor senare berättade Betty att hon plötsligt oförklarligt fått tillbaka ett par guldörhängen som hon förlorat den natten. De hade legat på ett löv på hennes köksbord samma morgon. Förmodligen hade hon tappat dem ombord på UFO:t, och nu hade rymdmänniskorna lämnat tillbaka dem.

De märkliga upplevelserna resulterade i både en bok och en film. Men därmed var inte historien slut. När Barney några år senare dog kom några studenter

och berättade att de efter Barneys begravning hade sett ett UFO sväva över hans grav, likasom för en sista hälsning.

Sedan dess har Bettys märkliga UFO-kontakter fortsatt ytterligare. De har to m räddat hennes liv. Det var en snöig kväll som hon var på väg hem i sin bil. Hon hade en järnvägsövergång att korsa framför sig. Då fick hon se ett litet UFO komma rakt emot sig.

Hon tvärstannade för att undvika kollision. UFO:t steg omedelbart, men i samma sekund kom ett tåg framrusande på järnvägsspåret där Betty då skulle ha befunnit sig om hon inte blivit hejdad.

Att allt det här inte är fria fantasier intygar flera av USA:s mest framstående psykiatriker

som under hypnos ingående förhört Betty och kunnat konstatera att det rör sig om verkliga upplevelser.

– Det är fastslaget att hundratala människor har sett UFO:s, säger Betty. Och snart kommer det att bli tusentals. Besöken från rymden kommer att bli tätare och tätare, och inom inte alltför lång tid kommer de att ta upp kommunikationer med oss.

Allers no 7-82

Allers no 5-82

Havererad rymdfarkost från utomjordisk planet

Enligt ryssarna cirklar sedan 25 år tillbaka en havererad utomjordisk rymdfarkost runt vår jord. Kommer vi att kunna ta ner den någon gång?

En av Sovjets ledande rymdforskare, professor Sergei Boshich, kommer med ett sensationellt avslöjande. Han säger:

– Vi är övertygade om att ett skadat utomjordiskt rymdskepp cirklar runt vår jord. Och jag tror att människor från en annan värld finns ombord på rymdskeppet.

Förbluffade amerikanska kolleger inom rymdforskningen diskuterar idag möjligheterna att spåra upp den utomjordiska farkosten och sen försöka ta ner den oskadd till vår planet.

En av Englands mest framstående rymdforskare, dr Desmond King-Hele, säger:

– Om ryssarnas påstående skulle vara riktigt så är det århundradets upptäckt och kommer definitivt att bevisa att intelligent liv existerar mer än på vår egen planet...

De sovjetiska rymdforskarna upptäckte farkosten redan i början av 60-talet på 1240 miles

höjd ovan jorden. Men endast efter årtal av studier har man nu äntligen lättat på tungan och avslöjat sin förbluffande hemlighet.

– Det är ingen tvekan om att vi upptäckt en utomjordisk rymdfarkost som skadats, säger en av Sovjets ledande rymdforskare, dr Vladimir Azhazha. Rymdfarkosten måste innehålla hemligheter som vi inte ens kunnat drömma om här på jorden.

Det är också möjligt att de utomjordiska astronauterna finns ombord på vraket.

Ryssarna tror att rymdfarkosten exploderade i 10 olika delar redan den 18 december 1955. De är fullt övertygade om att det rör sig om en utomjordisk rymdfarkost.

Den första jordiska rymdfarkosten sköts inte upp förrän två år efter den förbluffande upptäckten. Rymdforskarna har också helt uteslutit möjligheterna att

det kan röra sig om en meteor eller dylikt.

Dr Azhazha säger:

– Alla forskningsresultat genom åren pekar på en sak, nämligen att det handlar om en farkost från en annan värld.

Rymdforskaren professor Aleksander Kazantsev i Moskva:

– Vi tror att rymdfarkosten innan explosionen var minst 75 meter lång och 30 meter bred. Där kan också finnas ombordvarande kroppar om dessa inte utplånades vid explosionen.

Hans kollega, professor Aleksej Zolotov:

– Vi tror att de ombordvarande varelserna har en längd på maximum 2,5 meter men kan också ha en längd på endast en meter.

Kommer vi under 80-talet definitivt få bevis på att utomjordiska varelser besökt och besöker vår värld? Ryssarnas ledande rymdforskare svarar ett klart ja på den frågan.

Ibland när Edna Rugless står hemma i köket och bakar eller lagar mat, särskilt på eftermiddagarna, hörs ett stöj och glam från övervåningen.

När ljuden blir alltför påfrestande brukar hon gå fram till trappan i hallen och ropa:

-Ungar ni väsnas för mycket. Försök att leka lite tystare!
Då blir det genast lugnt.

Det märkliga med det här är att det inte finns några barn på övervåningen. De två små flickor som "leker" så högljutt i den gamla bondgården i Farway i England dog för över 70 år sedan. De är vad vi i vardagligt tal kallar för spöken.

Edna, som är pensionerad sjuksköterska bor med sin 64-årige make Bill, f d ingenjör. Huset är 300 år gammalt. De flyttade hit till Devon för ett och ett halvt år sedan.

-Jag kände genast att det var något speciellt med det. Strax efter sju brukade jag höra tydliga fotsteg som om någon sprang eller hoppade.

-Ibland hörde jag ett rytmiskt knirrande ljud som från en gunghäst som gungar fram och tillbaka.

Edna och Bill har märkt på sina två husdjur att det är något särskilt med sovrummet på övervåningen. Trettonåriga fårhunden Sheba är livrädd för att gå upp för trapporna.

Sexåriga katten Wisby likaså.

-Försöker vi bära in honom i sovrummet så glider han omedelbart ut igen.

-Vi har bott i gamla hus förr, men aldrig upplevt några spökerier, säger Edna. Men jag har en stark känsla av att det finns barn närvarande i huset. Det är inte alls obehagligt, för jag vet att de är lyckliga och inte vill oss illa.

Ednas aningar bekräftades när de fick besök av en god vän som är synsk.

-Jag nämnde ingenting om ljuden eller att det fanns barn i huset. Jag bad henne bara känna efter om hon kände något ovanligt.

-Hon sade att hon kände närvaron av två flickor, fyra eller fem år gamla. De levde i huset och hette någonting liknande Emily och Amy.

Edna fick rådet att vända sig till prästen för att titta i de gamla kyrkböckerna.

Kyrkoherde Fredrick Gilbert, som numera pensionerats och flyttat till Honiton, upptäckte att det en gång bott två fyraåriga flickor i huset. Båda hade dött här. De hette Elizabeth och Ann. De hade en släkting som kallades för Amy.

-Flickorna var båda fyra år när de dog, med 58 års mellanrum. Småflickorna trivdes här och älskade huset så mycket att de inte hade lust att lämna det, säger Gilbert.

-De får gärna leva här, säger Edna. Kanske skulle jag vara lite rädd om de var vuxna. Men barn i den åldern vill ingen illa.

Allers - ?

INGET UTRYMME FÖR RYMDFÄRDER

En artikel i en nyhetsförmedlande tidskrift var lite oklart formulerad, vilket ledde till att vissa människor trodde att de för 2.000 kronor skulle kunna reservera en plats på den amerikanska rymdfärjan. Det dröjde inte länge förrän National Aeronautics and Space Administration (NASA) höll på att drunkna i brev med förfrågningar om rymdfärder, och 14 personer sades ha sänt checker på 2.000 kronor för att boka plats. Men eftersom tidningsartikeln syftade på nyttolast reserverad för vetenskapliga ändamål, var NASA tvungen att göra ett offentligt uttalande för att rätta till saken och även sända tillbaka checkerna.

GRUVODLADE TALLAR

På vissa områden i norra Idaho i USA har bergssluttningarna berövats sina träd på grund av förorening, gruvdrift och skogsbrand. Som ett första steg hänemot att återställa skogarna har ett gruvbolag anställt en växthusarbetare för att dra upp tallplantor. Växthuset ligger 900 meter under markytan i en gruva, där förhållandena är utmärkta för att dra upp tallplantor. Dessa planteras senare ut på bergen. Gruvan håller en temperatur på 26 grader Celsius, har en luftfuktighet på 100 % och har den rätta mängden koldioxid som plantorna behöver för fotosyntesen. En ventilationstrumma ger dem luft, och natrium- och kvicksilverlampor ger dem solljus.

En annan fördel är att det inte finns en enda insekt eller swamp där nere.

ENGLANDS VÄRSTA SPÖKHUS

KLOSTERSÅNG, UNDERLIGT KLOTTER OCH EN ÖRFIL

Prästgården i Borley var en fuktig, ossymetrisk viktoriansk byggnad på norra stranden av floden Stour i Essex. Det var det hus där det spökade mest i hela England. I över hundra år såg man spökvagnar, en nunna och en huvudlös man. Man iakttog poltergeistfenomen, mystiska fotsteg, föremål som plötsligt uppenbarade sig och försvann, klockor som ringde, skrift på väggarna och från kyrkan i närheten hördes klostersånger och kuslig orgelmusik.

Prästgården byggdes 1863 åt kyrkoherde Henry Dawson Ellis Bull på en tomt där det påstods att ett medeltida kloster hade legat. Så snart han, hans hustru och deras 14 barn hade flyttat in började saker att hända. Fotsteg och knackningar hördes på nätterna. klockor ringde och röster viskade. En av döttrarna väcktes av en örfil, en annan såg den mörka gestalten av en gammal man i hög hatt stå vid sängkanten. En person som vid flera tillfällen besökte huset såg ofta en nunna. Ingen kom till skada, men händelserna var oroande.

Kyrkoherdens son Harry Bull övertog prästgården 1892, och stannade där till 1927. Under den tiden sågs en huvudlös man i buskarna, en spökvagn uppenbarade sig, en kokerska berättade att en dörr som låstes varje kväll stod öppen varje morgon, och fyra av mr Bulls systrar såg tillsammans en nunna som försvann spårlost. År 1929 började polergeistrar, dessa okynniga andar som kastade saker omkring sig, för första gången härja i Borley. Bland de föremål som plötsligt och oförklarligt uppenbarade sig var, småstenar, nycklar och medaljer, en med S. In-gatius huvud ingraverat och ordet "Roma" under ett motiv med två mänskliga figurer.

Åren 1930-35 bodde kyrkoherde Lionel Algernon Foyster, och hans hustru Marianne och deras dotter Adelaide i prästgården. Under den tiden hittade familjen meddelanden skrivna på väggar och på pappersbitar, fotsteg hördes. En röst ropade Mariannes namn, och en osynlig våldsman överföll henne-- såvitt känt var det första gången någon blev skadad. Det förekom också underliga dofter, oftast av lavendel. Många av skrifterna på väggen var oläsliga, men tycktes säga: "Marianne, skaffa hjälp".

Edvin Whitehouse som senare blev benediktinmunk, besökte prästgården tillsammans med sin faster och farbror 1931. Vid ett tillfälle började det brinna i panelen i ett rum som stod oanvänt. När elden hade släckts föll en flintsten stor som ett hönsägg ned på golvet. Senare när kyrkoherden verkställde en andeutdrivning i sitt rum, träffades Edwin och hans faster av fallande stenar.

EXPERTERNA RYCKER IN

År 1937 annonserade Harry Price, grundare av brittiska Nationallaboratoriet för psykisk forskning, i Times efter folk som hade gott om tid, var intelligenta, modiga, kritiska, fria från förutfattade meningar och villiga att delta i en observatörsgrupp. Bland mer än 200 sökande valde han ut 40.

Ellice Howe, en Oxfordstudent, såg flera föremål röra sig. Andra rapporterade oförklarliga ljud. Kommendörkapten A.B Campbell, som tillhörde panelen i radiobolaget BBC:s program "Hjärntrusen", träffades av en tvålbit i ett förseglat rum. Dr C.E.M. Joad, filosof och tillhörande samma panel, rapporterade att en termometer helt oförklarligt sjunkit 10 grader. Prästgården brann ner till grunden 1939. Den natt då huset brann hade någon sett två mystiska figurer lämna huset - trots att man visste att den ende som fanns inne var den nye ägaren, en kapten Gregson. Flera personer såg en ung flicka i ett fönster i övervåningen. Men fenomenen fortsatte. En chaufför, Herbert Mayes, hörde ljudet av hovar som nalkades och passerade förbi honom nära prästgården, men han såg ingenting. Under krigstidens mörkläggningslarmades civilförsvarsvakterna många gånger därför att någon hade sett ljus "i fönstren".

År 1943 började en utgrävning på den plats där huset hade stått. På omkring en meters djup fann arbetarna fragment av en kvinnskalle och örhängen med regiliösa symboler. Vid en undersökning på platsen så sent som 1961 slutade både ficklampor, billyktor och kameror att fungera. Andra som sysslat med de här mysterierna har vid seanser fått fram att på 1600-talet en ung fransk nunna, Marie

Larrie, lockats att lämna sitt kloster nära Le Havre och gifta sig med en medlem av godsägarfamiljen Waldegraves på Borley. De fick också veta att hon blivit strypt av sin fästman den 17 mars 1667 i en byggnad som hade stått på samma plats som prästgården. Hennes kropp hade enligt andebudskapen, begravts i källaren.

MÄRKLIGA POLTERGEISTFENOMEN

VARFÖR FÖREDRAR DE UNGDOMAR?

De forskare som har undersökt poltergeistfenomenen har kommit till en märklig slutsats. Det verkar som om dessa ostyriga andar föredrar att träda i aktion när barn eller ungdomar finns i närheten. Deras namn är en kombination av de tyska orden "Polter" (oljud, bråk) och "Geist" (ande). De är kända för att kasta saker tvärs över rum, ha sönder porslin och åstadkomma konstiga ljud om nätterna.

I november 1967 hade en tysk advokat, herr Adam, öppnat praktik i den Bayerska staden Rosenheim, när alla möjliga underliga saker började hända. Herr Adam var en ansedd man i samhället och hade föga kännedom om ockulta ting. Plötsligt började glödlamporna på hans kontor att explodera, lampskärmar ramlade av, och det ringde i alla fyra telefonerna utan orsak. Mustifierad tillkallade hanttekniska experter, som installerade en mätare för att kontrollera elstöms styrka. Det hände att mätaren gjorde så stora utslag så att nålen rev sönder kontrollremsan - men inte en enda gång gick någon säkring.

Så anlätade herr Adam professor Hans Bender, en expert i parapsykologi, som hade specialiserat sig på telepati, klärvoajans, och ESP, extra-sensorisk preception. Bender satte ut fällor för att se om det var skojeri med i spelet, men resultatet blev negativt. Efter att ha talat med alla tillgängliga vittnen framkastade han att de underliga händelserna kunde vara poltergeistfenomen, och uppmärksamheten koncentrerades på herr Adams sekreterare, en 19 årig flicka som hette Anne-Marie. En datumkontroll visade att fenomenen hade börjat ungefär samtidigt som Anne-Marie börjat arbeta på kontoret. De höll upp när hon var borta några dagar och började på nytt när hon återkommit. Medveten om detta sade herr Adam till henne: "Nu fattas det bara att tavlorna på väggarna börjar röra sig också." Och det var just vad som inträffade. Anne-Marie testades av läkare och psykologer, som dock inte fann något ovanligt. Försök att framkalla psykokinesiförmågan att flytta föremål genom koncentration - misslyckades. Det enda som man säkert visste var att fenomenen upphörde när Anne-Marie slutade på kontoret och tog ett annat arbete. Det uppgavs att fenomenet fortsatte på hennes nya arbetsplats, men i mindre omfattning. Ett annat poltergeistfall började började den 3 Februari 1958, hos James Herrmann i Seaford på Long Island, bara fyra mil från New York. Det fanns två barn i familjen - 13 åriga Lucille och 12 åriga James.

HELIGT VATTEN FÖRSPILLT

Fenomenen började när en flaska med heligt vatten, försedd med skruvlock öppnades av sig självt, och tömdes ut på sovrumsgolvet. Badrummet tömdes på samma sätt en försluten schampoflaska, liksom en medicin flaska och andra flaskor och buteljer i köket och källaren.

Medan Mr Herrmann borstade tänderna i badrummet såg han tydligt hur en medicin-flaska gled flera decimeter på en hylla, över kanten och ner i handfatet, där den splittrades. Ingen människohand hade varit i närheten av flaskan, och det fanns ingenting i närheten som kunde ha satt den i rörelse.

NÅGOT EGENDOMLIGT

En skeptisk men artig polisman, James Huges, tillkallades och förhörde familemedlemmarna. Medan han satt i vardagsrummet tillsammans med dem började locken på flera flaskor "hoppa av". Huges återvände till polisstationen med en rapport om att "något egendomligt" försökte hos familjen Herrmann, och en detektiv, Joseph Tozzi, fick hand om fallet. Tozzi säger än i dag att han inte tror på övernaturliga ting, men kan inte heller ge någon förklaring till vad han såg. Vid ett tillfälle befann han sig i huset när en porslinsfigur flög tvärs över rummet och krossades mot ett bord. Påfrestningarna blev för mycket för familjen Herrmann och de reste till släktingar med de två barnen.

Ingenting hände medan de var borta, men samma kväll som de kom hem flög ännu en glasflaska genom luften och krossades.

Varken händelserna i Rosenheim eller Seaford kan förklaras. De är bara en del av det ofattbara som gör människans tillvaro mera fascinerande.

A.N.N/S.A.T.

Källa: Otroligt men sant, det bästas förlag. Reader's Digest AB.

OPERATIONER UTAN BLOD

I tidskriften Soviet Life dryftades nya framsteg med att använda hypoterami i hjärtkirurgi - det vill säga att man kyler ner en patient, så att hjärtat kan stannas utan att man behöver använda blodcirkulationsutrustning. Kirurgen Jevgenij Mesjalkin sade i en intervju: "Vi kan nu stanna hjärtat i 25 minuter utan att något blod cirkulerar i kroppen och utan att skada hjärnan eller de andra organen i kroppen." Det hette vidare i Soviet Life att "hypotermi förskonar patienten från blodtransfusion, utan tvivel med tanke på de medicinska farorna med denna behandling.

BOSSE

De tätaste stjärnorna - de vars materia är så tätt sammanpressad att deras vikt eller massa blir mycket stor i förhållande till volymen - är de s.k. pygmestjärnorna. Stjärnan A.C 708247, vars diameter är 6 000 km, väger 2,8 gånger så mycket som solen, och den är 36 miljoner gånger tätare än vatten, vilket innebär att stjärnans materia väger 36 ton/cm³. Den teoretiskt möjliga gränsen för materias täthet är neutron tillståndet, varvid atompartiklarna i materien är så tätt sammanpressad att det inte finns något tomrum mellan dem. 1 cm³ av sådan materia skulle väga 100 milj. ton, och en tändsticksask full med denna materia skulle väga ca 1 miljard ton.

Man beräknar att tätheten i den innersta kärnan av en pulsar är $4,7 \times 10^{15}$ g/cm³. Det antas att ett "svart hål" i rymden är ett objekt som blivit så kompakt att det slutit sig i sin egen rymd och tid och att ljus som bildas inne i det "svarta hålet" inte har någon möjlighet att nå ut. Det första försöket att identifiera ett "svart hål" gjordes 1972 med dubbelstjärnan och röntgenkällan Cygnus X-1. Det är en liten mörk följeslagare av ungefär 10 solmassor från vilken utloppshastigheten går med ljusets hastighet. Dess diameter beräknas till 14,7 km och tätheten till 10 000 ton/cm³.

Vad ska man tro?

En liten stad i USA lever i skräck igen

"FÅGELMÄNNISKAN" HAR KOMMIT TILLBAKA!

Hösten 1966 strömmade hundtratus journalister och TV reporters från hela USA till staden Point Pleasant i West Virginia. Befolkningen i staden var i uppror och sheriffen hade tvingats kalla in förstärkningar. En övergiven ammunitionsdepå från andra världskriget, känd som TNT-området, påstods vara tillhåll för mystiska "fågelmänniskan" av okänd härkomst.

MOTHMAN! En korsning mellan en människa och en fågel grå eller helt svart till färgen. Med självlysande röda ögon minst 6 cm i diameter. Vingarna var fladdermusliknande och "Fågelmänniskorna" hade ett vingspann på upp till 3 meter.

TNT-området finkammades av sheriffen och hans män utrustade med automatvapen. Men den mystiska flygande varelsen Mothman var som uppslukad av jorden. När uppståndelsen lagt sig dök den upp igen - ensam eller i sällskap med andra "fågelmänniskor". Den förföljde bilister på vägarna från och till staden, spred skräck kring gårdarna nära TNT-området, och drog så småningom med sig "skrämmande ljusklot" som i trädtoppshöjd flög över omgivningarna.

SOM EN HELIKOPTER

Två månader efter den uppmärksammade finkamningen av den övergivna ammunitionsdepå befann sig 37-årige Thomas Ury den 25 november strax norr om området på väg 62 i sin bil. Klockan var kvart över sju på kvällen.

Ölöstligt fick han syn på en lång, grå människoliknande figur som stod intill vägen vid ett fält. Varelsen bredde ut ett par "fladdermusliknande" vingar, och framför ögonen på den chockade Ury steg den rakt upp i luften som en helikopter! Den skräckslagna 37-åringen stampade gasen i botten och vände tillbaka mot Point Pleasant. "I backspeglens såg jag varelsen cirkla runt telefonstolparna", berättade Ury för polisen när han senare förhördes om sin märkliga observation.

Urys vittnesmål kan tyckas sensationellt. Men för den vid det här laget garvade poliskåren i Point Pleasant var det vardagsmat. Det visar ett utdrag ur polisens rapportregister om den flygande varelsen Mothman. Fyra personer i bil jagades ut på utfartsvägarna från staden den 14 september. Och trots att föraren, Roger Scarberry, höll mer än 130 km i timmen "Hängde Mothman med strax framför bilen" och chockade en kvinnlig passagerare med sina "stora rödlysande ögon". Den 16 november dök Mothman ner mot paret Raymond Wamsley och Marcella Bennett när de i bil tillsammans med tonåriga grannflickan Tina kom körande strax söder om TNT-området. "Varelsen cirklade kring bilen och dess rödlysande ögon hade en paralyserande verkan på mig", berättade Raymond Wamsley.

"VANLIGA TRANOR"

Paniken grep omkring sig i staden Point Pleasant men dr Benjamin Smith vid McClintics fågelreservat - beläget fyra km norr om TNT-området - manade till besinning och menade att "befolkningen fantiserar".

I ett uttalande för den lokala pressen i Point Pleasant sade dr Smith. "Jag är övertygad om att vad man sett är vanliga tranor från fågelreservatet. Tranorna har stort vingspann och vi har observerat att de vid vissa tillfällen kan uppföra sig mycket underligt".

Men reportern Charles Barren på The Point Pleasant Herald frågade dr Smith lite ironiskt om tranor brukar jag bilar i 130 km i timmen och om tranor har stora, rödlysande ögon? Till dess uppgifter hade dr Smith ingen kommentar.

Och rapporterna om den mystiska flygande varelsen - eller varelserna, för vissa vittnen såg upp till tre stycken på en gång - fortsatte att strömma in. Den amerikanske New York-journalisten John A. Keel har bedrivit en omfattande forskning om Mothman och han besökte Point Pleasant både 1966, 1967 och 1968. Keel intervjuade tusentals vittnen, sammanställde rapporter och arbetade hårt på att försöka lösa gåtan. Men han liksom många före honom fick ge upp.

År 1969 försvann Mothman plötsligt från Point Pleasant men förra året började terrorn igen. Den 20 juli 1974 lyfte ett sportflygplan från Gallipolisflygplatsen i Ohio - belägen någon kilometer från Point Pleasant på andra sidan floden. Ombord fanns fyra män: Everett Wedge, Henry Upton, Leo Edwards och Ernie Thompson. Klockan var 15.00.

När sportflygplanet med Everett Wedge vid spakarna gled fram på låg höjd över Ohio-floden, dök "något" upp från marken och började kretsa över planet.

"Titta på den där galningen tror han att han är någon luftakrobat va?"

kommenterade Henry Upton som tog föremålet för ett flygplan.

Sekunden senare blev "det" klart synligt framför de fyra männen - Mothman!

Den bevingade varelsen hade kommit tillbaka. Everett Wedge lade planet i brant dykning mot varelsen men Mothman girade undan och försvann "utan att flaxa med vingarna" mot marken och in i den täta vegetationen längs floden.

Under resten av juli 1974 och ända fram till i november strömmade nya rapporter om Mothman in till polisen i Point Pleasant. Stadens polischef, George Willingby-Larkin, kommenterar Mothman så här:

- Jag tvivlar inte på de många rapporterna jag har själv sett den flygande varelsen på långt håll. Men vad kan vi göra? Vi har försökt allt för att lösa mysteriet - precis allt.

I år har Mothman varit synlig igen. Men nu har den mystiska fågelmänniskan blivit något av en turistattraktion för övriga USA. Allt medan befolkningen i Point Pleasant lever i skräck för "det flygande mysteriet" som ingen kan lösa....

ÅTERSKAPAD HAND

Telegrambyrån Nya Kina hävdar att kinesiska läkare med framgång rekonstruerat en mans högerhand. För fyra år sedan förlorade han båda händerna. På ett lasarett i Shanghai täckte läkarna en handflata formad av rostfritt stål med muskler, blodkärl och hud från hans arm. Två tår, som transplanterades från hans fötter, blev fingrar. De sade att den 25-årige patienten hade normal känsel och kunde äta, skriva och tända tändstickor med sina "fingrar". En expert i Förenta Staterna, dr William M. Harris vid Massachusetts' allmänna lasarett, säger att liknande försök i Amerika har misslyckats, fastän man kände till de enskilda metoderna som kineserna använde.

"Det som är enastående", sade han, "var att man använde en rad metoder som redan existerade och förenade dem i en ny kombination för att lösa ett mycket svårt problem".

LIVET EFTER DÖDEN

Kan de döda meddela sig eller ge andra tecken på fortsatt liv? De som hävdar detta stöder sig främst på en stor mängd vittnesbörd. Inte ens de mest övertygande av dessa kan dock godtas som bevis i vetenskaplig mening. Mer och mer börjar parapsykologiforskarna formulera en teori om ett ständigt liv, ett universellt medvetande som vi alla är delar av.

Fyraåringen hade hittat ett telefonblock och en penna och fyllde pappret med klotter. Mamman var upptagen av sitt jobb i receptionen på familjens hotell. När hon fick tid för pojken tog hon blocket och bad honom leka med något annat.

Han rev loss de fullritade pappersarken och stoppade dom i mammans brevlåda vid disken och glömde så bort sin lek.

Nästa dag hittades de av portiern. Han kunde lite stenografi och hajade till när han såg klottret: det såg ut som ett stenogram av äldre typ. Han insisterade på att få visa det för en handelslärare. Det var inte bara ett stenogram, det var ett meddelande till pojkens mamma, uppenbarligen från hennes make som dött några veckor tidigare. I dennes sirliga skrift, utan ett enda misstag, berättades det om ett brev som aldrig postats och om ett viktigt bankfack i en annan del av landet.

Flera av de uttryck som varit alldeles speciella för maken fanns i formuleringen. Han hade dött oväntat under en resa medan hustrun och barnet var hemma, och hon hade aldrig haft någon aning om bankfacket.

Historien här ovan berättade professor J B Rhine, nestorn bland parapsykologer. Det var när jag försökte klämma honom på bevis för ett liv efter detta. Rhine har under många år uppehållit något så unikt som en professur i parapsykologi och haft en egen institution vid Duken-universitetet i Durham, Nordcarolina. Nu har hans avdelning skilts från universitetet och arbetar självständigt. Allmänt är det ett centrum för världens forskning i parapsykologi.

Vittnesmål - men står det sig?

Men bevis, nej inte heller Rhine ville hävda att hans historia gav något vetenskapligt bevis. Fyraåringen berättade historien som vuxen student, hans mamma intygade den, dokumenten finns alltjämt kvar.

Rhine själv är övertygad om att den är riktig, han har tusentals andra. Många kommer från personer vars trovärdighet inte borde behöva ifrågasättas. Hans fru Louisa, hans nära medarbeterska under ett långt liv, har skåp fyllda med vittnesmål och utomsinnliga upplevelser och har givit ut en bok om sådana. Många fall tolkas som kontakt med avlidna.

Med liv efter döden är det ungefär som med flygande tefat. Vittnen finns hur många som helst. En del av dem är inte lätta att bara avfärda. Men inga vittnesmål står sig så värst bra inför en systematisk vetenskaplig kontroll.

William Roll sysslar just med att söka kontrollera sådana uppgifter. Han finns också i Durham, har samarbetat med Rhine i femton år. Några gånger om året ger han ut en liten tidskrift som heter Theta. Det grundar sig på grekernas ord för död, och Theta sammanfattar den forskning

som bedrivs världen runt om liv efter döden.

Roll har en alldeles nykter syn på sin uppgift. Så nykter att han vägrar acceptera några bevis för ett fortsatt liv än så länge. Han skiljer obarmhärtigt på tro och vetande.

Tro - och önskan - har flertalet av oss i detta fall. Vetande har ingen. Roll har själv mött tillräckligt många besynnerliga ting för att finna det värt att forska vidare. Han är övertygad om vissa översinnliga fenomen därför att han många gånger sett dem själv: telepati, föremål som flyttar sig oförklarligt, klärvoajans.

"Men, säger Roll själv, den delen av parapsykologin behöver bara ha med levande varelser att göra. Den är troligen fysiskt förklarlig och del av många människors utrustning. Vetenskapen har inte hunnit utforska den så mycket, men vi lär oss gradvis.

Telepati eller budskap

I många fall när vi tror oss uppfatta budskap från de döda rör det sig kanske "bara" om telepati. En vanlig anledning till att folk söker sig till spiritualismen är en mycket förklarlig önskan om kontakt med avlidna närstående. Vid seanser är det ofta just sådana kontakter som mediet säger sig ha fått. Mediet kan ge förbluffande precisa uppgifter om en person som det inte rimligen kan ha vetat något om i förväg. Ibland kan mediet också tala med en röst som den anhöriga känner igen som den avlidnas.

Några engelska journalister kom på tanken att gå på sådana seanser sedan de hittat på levnadshistorier som uppdiktade anhöriga. Med tankarna koncentrerade på dessa historier gick de på olika seanser och fick uppleva att medierna i detalj beskrev just deras upphittade fall.

Förklaringen skulle alltså vara att informationen nått mediet på telepatisk väg.

Nåja, sådana experiment skjuter dock inte hela teorin om liv efter detta i sank. Det finns tillräckligt mycket som är svårt att förklara. Exempelvis alla fall som kan tyda på reinkarnation. Många av dessa är faktiskt svåra att affärda. Några av världsreligionerna grundar sig ju bl a på tanken om återfödelse. Naturligt nog är det främst i Asien vi har dessa påstådda fall där människor i detalj Erinrat sig händelser och miljöer ur ett tidigare liv, detaljer som kunnat verifieras och som vederbörande inte rimligen bort känna till.

En rad sådana historier från Norden återges i den bitvis högst intressanta boken "Liv efter döden" som nyligen givits ut av en ung psykiater i Lund, Nils-Olof Jacobsson. I en av dem finner sig berättaren i något slags vaket transtillstånd förflyttad till första världskriget och striderna i Flandern. Den mycket intensiva berättelsen slutar med hans egen död vid fronten. Han uppger sig aldrig ha varit i dessa trakter eller ens läst särskilt mycket om dem. Men när han för några år sen for dit, under en semestertur med familjen, kunde han nästan som i en dröm återfinna de småvägar och den terräng han kände igen. Berättarens son bekräftar både detta och att fadern berättade alla detaljer redan före resan.

De som upplevt något sådant - och det tycks vara många - får ändå finna sig i att inte bli trodda annat än av ett fåtal personer som kanske känner dom och litar på deras sanningsenlighet.

Ett par gånger sökte jag i USA kontakt med psykologiprofessorn Ian Stevenson vid Virginiauniversitetet. Han är troligen den som främst ägnat sig åt att granska fall av påstådd återfödelse. Stevenson hade just då goda skäl att vara misstänksam mot journalister och svarade vänligt avböjande på mina brev. En anledning till mitt intresse var ett fall med en dam i Philadelphia. Under hypnos talade hon något slags primitiv svenska, möjligen från 1600-talet. Hon identifierade sig då med någon som kallade sig Jensen. Svensktalande personer som var med vid några

seanser intygade att "Jensen" verkligen kunde en smula svenska och att han kunde beskriva en miljö som föreföll allmänt skandinavisk.

Stevensom arbetade mycket med fallet och tyckte sig finna att damen aldrig haft med Skandinavien att göra eller haft någon större kontakt med skandinaver.

Längre kom man inte med fallet. Upplevelsen var oroande för damen i Philadelphia och hon vägrade fortsätta försöken. Stevenson har skildrat det hela tillsammans med andra liknande fall. Han tycks mest böjd att tro att hon någon gång tidigare hetat Jensen och bott i Skandinavien.

Liv utan tid och rum

Om ett liv efter detta existerar, hur ser det ut?

Är det reinkarnationsläsarnas fortsatta liv i någon annan varelse? Det har väl många av oss svårt för att acceptera, vi reagerar kanske som den skämttecknare som låter mediet säga:

"Nej, jag kan inte få kontakt med er make men här är en häst som vill säga goddag."

Över huvud taget har vi svårt att föreställa oss någon konkret form av liv efter detta. Precis som vi har svårt att tänka oss en tillvaro utan tid och rum. Ändå är just tid och rum kanske människans egen uppfinning, vårt försök att få begrepp om den värld vi lever i.

Den komplementation som ingår i många av de österländska religionerna försöker föra människan bort från tid och rum. De som når ett sådant stadium av koncentration brukar vittna om den märkliga upplevelsen att sluta uppleva tid och rum, sluta känna sig som individer. De uppfattar sig som en del av ett universiellt medvetande.

William Roll tycks vilja tro att förklaringen ligger här. Hans filosofiskt skolade kolleger talar om en ny världsbild, som skiljer sig från den vi vant oss vid.

De tänker sig ett ständigt medvetande, ett slags liv där vi bara är tillfälliga yttringar. Ungefär som den gamla bilden av livet som ett hav, där varje människoliv bara är en våg som lever individuellt ett ögonblick och så åter uppgår i havet.

De läsare som ägnat sig åt yoga eller studerat zen-buddismen finner kanske min förklaring trubbig. Här är ett nytt försök:

De som lärt sig se sitt jordeliv som en episod i ett ständigt liv slutar att se döden som något skrämmande. Istället blir den en möjlighet för medvetande att verkligen breda ut sig utan att de hinder som hjärna och kropp utgör.

Hur det nu är tycks ett personligt medvetande kunna dröja sig kvar efter döden, menar forskarna. Det skulle vara en förklaring till att de döda ibland tycks vilja komma i individuell kontakt med sina efterlevande och det skulle också förklara de många fall som kan tyda på återfödelse.

(Om man nu inte hittar andra förklaringar, som telepati eller bara önsketänkande.)

Under tiden fortsätter forskandet och experimenterandet för att slå fast att det vi kallar "utomsinnligt" verkligen är en realitet.

Sen är frågan fortfarande om det "utomsinnliga" bara är outforskade, alldeles rationella fenomen, eller om de också är påminnelser om ett liv utanför vår fattningsförmåga.

ANN/SAT

KÄLLA: Allers nr 38.19 sept 1971. Jan Nyström.

OPERATION SPARAD SLANT

ETT VARMT TACK TILL DESSA BIDRAGSGIVARE

Sture Blomén	Gävle	Lott 1 - 15
Sture Blomén	Gävle	Lott 16 - 30
Anita Z. Nilsson	Sala	Lott 31 - 40
Sture Blomén	Gävle	Lott 41 - 50
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 51
Tommy Salomonson	Rydaholm	Lott 52 - 57
Kennet Bäckman	Bandhagen	Lott 58 - 59
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 60
Håkan Bengtsson	Halmstad	Lott 61 - 70
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 71
Birger Gullberg	Sundbyberg	Lott 72 - 73
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 74
Ulf Ekstedt	Eskilstuna	Lott 75 - 76
Sture Blomén	Gävle	Lott 77 - 86
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 87 - 88
Sture Blomén	Gävle	Lott 89 - 98
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 99
Göran Norlén	Norsborg	Lott 100 -101
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 102
Ulf Ekstedt	Eskilstuna	Lott 103 -105
Sture Blomén	Gävle	Lott 106 -115
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 116 -117
Sture Blomén	Gävle	Lott 118 -127
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 128 -129

Lista nummer 1.

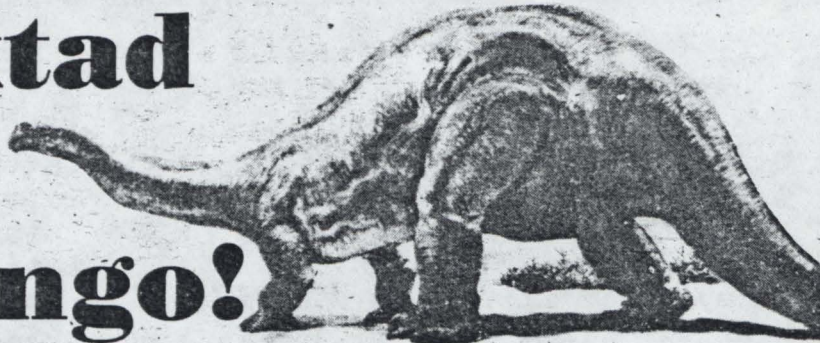
Bidrag inkomna från 17/8 1981 t.o.m. 4/3 1982.

Postgironumret till UFO-SVERIGES STÖDFOND är....

23 90 52-4

Anne-Marie

Siktad i Kongo!

(New York TT:s korr) En amerikansk expedition till folkrepubliken Kongo i Centralafrika har vid tre tillfällen sett något som deltagarna har beskrivit som ett Brontosaurus-liknande djur. På tisdagen lovade de att visa upp ett foto av djuret, även om de på förhand varnade för att bilden nog inte skulle vara speciellt klar.

Fotot togs i mycket dåligt ljus i gryningen den 29 oktober i år.

Ledare för expeditionen är Herman Regusters från Kalifornien. Han har hittills inte framträtt personligen utan överlätit kontakterna med massmedierna åt en talesman, John Sack.

Sack har berättat att expeditionen siktade djuret vid tre tillfällen. Det skedde vid Telesjön i Kongos inre.

Varje gång stack djuret upp sitt lilla ormliknande huvud och den långa böjliga

halsen tidigt på morgonen, varefter det färdades några hundra meter i sjön och dök igen.

● **Jätteödlorna dog ut för cirka 65 miljoner år sedan. Att det "Brontosaurus-liknande" djur som siktats av en amerikansk expedition i Kongos djungler verkligen skulle röra sig om ett urtidsdjur, är därför tämligen otroligt. Djuret uppges ha varit "mindre än en elefant men större än en flodhäst".**

Djuret sades vara mindre än en elefant men större än en flodhäst. Det hade en mörkbrun oljig hud.

□ Gamla uppgifter

Ända sedan 1700-talet har det förekommit uppgifter om att det skulle finnas ett sådant djur i Centralafrika. Befolkningen där har till och med givit djuret ett eget namn som betyder ungefär "Djuret" som äter palmkronor.

Men vetenskapsmän i USA vilka hört talas om Regusters fynd är skeptiska. Dinosaurierna anses ha varit utdöda i 65 miljoner år. En zoolog påpekade att det vore osannolikt att en stam av djur av denna storlek skulle ha kunnat överleva och fortplanta sig så länge utan att upptäckas tidigare.

Andra har placerat Regusters brontosaurusliknande best i samma klass om odjuret i Loch Ness och snömannen i Himalaya.

Talesmannen för expeditionen, Sack, varnade på förhand för fotots usla kvalitet.

– Om det skulle visa sig vara en brun plump i ett grått töcken kommer bilden inte att bevisa speciellt mycket, sade han.

□ Alla bilder sud-diga

Vetenskapsmän har ofta undrat hur det kommer sig att inte en enda av de hundratala bilder som har tagits av t.ex. den vederstyggelige snömannen är så skarp att det går att se vad den föreställer.

Det anses inte direkt stärka anspråken på att ha upptäckt tidigare okända djur att bilderna alltid är av så dålig kvalitet.

DEN FLYGANDE HOLLÄNDAREN

Sägner om skeppet som aldrig når hamn.

Ett skimrande, hett soldis svävade över det blå vattnet vid False Bay, en badort längst ute på sydafrikas sydspets. Det var en brännande het dag 1939 månaden var mars, och på Glencairnstrandens solblekta sand solade sig ett 60-tal personer och hade det skönt invid Indiska oceanens varma vatten.

Plötsligt seglade en ståtlig, fullriggad Ostindienfarare fram ur diset, ett fartyg av ett slag som inte hade setts i farvattnen på Godahoppsudden på flera hundra år. Den som först fick syn på henne ropade på de andra, och snart stod alla i en klunga vid vattenbrynet och pratade ivrigt och upphetsat.

FÖRSVUNNEN UTAN ETT SPÅR

Enligt en tidningsnotis dagen därpå "tycktes skeppet, som hade alla sina segel fyllda trots att det inte fanns en vindpust, styra kurs mot Muizenberg".

"Britisch South Africa Annual" för 1939 rapporterade: Med övernaturlig målmedvetenhet seglade skeppet vidare, medan solbadarna på stranden, som rycktes upp ur sin dåsighet, ivrigt diskuterade den märkliga synen av fartyget som frivilligt tycktes gå raka vägen mot sin undergång på Strandfonteins dyner. Men just då upphetsningen var som störst försvann det mystiska fartyget lika lika plötsligt och mirakulöst som det kommit. Under de närmaste dagarna efter spökskeppssynen lanserades åtskilliga teorier. En var att badfolket på Glencairn hade sett en hägring och att det mystiska fartyget genom någon tillfällig ljusbrytning var en luftspegling av ett skepp som seglade flera hundra sjömil därifrån.

De som hade sett fartyget påpekade emellertid att skeppet med sin breda lite klumpiga skrov, sin höga akter och ålderdomliga riggvinte liknade något modernt segelfartyg. Det var utan tvekan ett handelsfartyg från 1600-talet.

Bland åskådarna på stranden den dagen befann sig en mrs Helene Tydell. "Skeptikerna må säga vad de vill, det där fartyget var ingen annan än "den flygande holländaren", sade hon. Sägner om "den flygande holländaren" var innan den inspirerade Wagner till operan "Der fliegende holländer" - känd för oräknerliga generationer sjömän världen över. Enligt gamla urkunder seglade en holländsk Ostindienfarare, med Hendrik van der Decken som kapten, år 1680 från Amsterdam till kolonin Batavia i Holländska Ostindien. Den orädda och äventyrslystne van der Decken, tycks ha varit en man helt utan skrupler och med temligen skamfilat rykte. Men han var en skicklig sjöman, och fartygets sjöman hade inga betänkligheter mot att ge honom befälet ombord, trots hans skryt på vinstugorna i hamnkvartieren att han tänkte komma hem med en förmögenhet.

Allt tycks ha gått bra för van der Decken och hans besättning medan de seglade söderut över soliga, tropiska hav, men nära Godahoppsudden slet en plötslig storm seglen i trasor och slog sönder rodret. I dagar och veckor kastades fartyget omkring utanför udden, utan att kunna återta sin kurs i den piskande sydoststormen. Enligt sägner blev van der Decken mer och mer ursinnig när han trots sin skicklighet och trots alla kända sjömansknep inte lyckades runda Godahoppsudden.

FÖRBANNADE DEN ALLSMÄKTIGE

Djävulen drog fördel av van der Deckens ursinne, och föreslog honom i en dröm att han skulle trotsa den Allsmäktiges försök att hindra honom från att runda Godahoppsudden. I sin våldsamma ursinne antog den holländske kaptenen utmaningen, "jag trotsar Gud den Allsmäktige att hindra mig från att följa min utlagda kurs, och den lede i Helvetet skall inte skrämma mig om jag så skall segla till domedag".

Det är inte känt vem som först vidabefordrade kaptenens ord. Men vederläggningen kom snabbt när Herrens Ängel befälde att van der Decken skulle

irra omkring på haven för alltid "till dess himlen rämnar av domsbasunens dån".

Skeppet skulle till sist gå under och besättningen omkomma, men van der Decken måste fortsätta sin seglats till domedag. Van der Decken och hans fartyg kom aldrig fram till Batavia. Sedan 1680 har det kommit otaliga rapporter om att hans skepp har siktats. Varje skepp som siktat spökskeppet sägs vara dömd till olycka.

Så gick det när kung Georg V som ung sjökadett tjänstgjorde på HMS "Bacchante". Han fick se spökskeppet med en ålderdomligt klädd figur i aktern, då "Bacchante" seglade 50 sjömil utanför Godahoppsudden. Dagen därpå föll en besättningsman ned från riggen och dödades. Den sista gången som någon uppgett sig ha sett spökskeppet utanför Godahoppsudden var i September 1942, då fyra personer som satt på en balkong på Mouille Point i Kapstaden såg gengångarskeppet segla in i Table Bay och försvinna bakom Robben Island.

VETENSKAPLIGA SYNPUNKTER

Vetenskapsmän hävdar bestämt att vad dessa personer, liksom Georg V och människorna på Glencairnstranden, såg var en hägring, och att andra fartyg har setts på liknande sätt. En postångare tillhörig P&O-linjen på väg till Indien siktades en gång i Aden. Hennes logbok visade att hon vid den aktuella tidpunkten befann sig 200 distansminuter därifrån.

Men vetenskapen har ännu inte kunnat förklara varför alla som har sett den gamla Ostindienfararen har gett i detalj samma skildringar - och inte heller det faktum att fartyg av den typen inte har seglat på haven de senaste 200 åren.

ANN/SAT

KÄLLA: Otroligt men sant. Reader's Digest AB.

Uppfinnare vill få el från jordrotationen.

Cyklongeneratorer, där jordens rotation utnyttjas för att utvinna energi, har visats i modell på en utställning i Danmark. Generatorerna måste göras flera hundra meter höga för att bli effektiva.

Två varianter har presenterats. I den ena, utvecklad av fransmannen Edgar Nazare, värmer solen upp luft i generatorns nedre del. När luften stiger uppåt i generatorröret tvingas den av jordrotationen (corioliskraften) att rotera och en cyklon uppstår.

Den höga vindhastigheten i cyklonen kan utnyttjas till att driva turbiner. Edgar Nazare har beräknat att en cyklongenerator som är 300 meter hög skulle kunna ge 650 MW, en som är 450 meter 2000 MW och en som är 600 meter hög 4000 MW.

En liknande generator, som också tar vara på corioliskraften, har konstruerats i Danmark av uppfinnaren Börge Mönnike.

I den utnyttjas en nedåtgående luftström. Den uppstår då luften i generatorns övre del kyls av ett kylaggregat. Den effekt som måste tillföras i kylaggregatet uppges vara en bråkdel av den effekt man kan få ur cyklonen. Man är med denna princip också oberoende av solvärmen.

Enligt gjorda beräkningar ligger anläggningskostnaderna för dessa cyklongeneratorer på 1/3 av kostnaderna för ett kärnkraftverk räknat per kW.

FRÅGETECKEN I DET FÖRGÅGNA

Vår historia är bara viskningar i det förgångna. Här vi fattat viskningarna rätt? Gamla skrifter berättar om mysterier och underverk. Vad har i verkligheten hänt? Forskare försöker översätta gåtorna till klartext och finner märkliga svar.

Har ni lekt viskningsleken någon gång? Den som går till så att en person viskar en kort historia i örat på en annan och denne viskar till nästa - så att historien går från man till man hela sällskapet runt. Efter att ha passerat ett tiotal personer brukar historien ha blivit förvrängd till oigenkännlighet.

Vad kan då inte ha hänt med sådant som berättades för tusentals år sedan? Skildringar som haft otaliga generationer att passera. Som skrivits ned på döda språk, på lertavlor och papyrusrullar. Som tolkats på nytt, översatts, förändrats...

De äldsta skrifter som blivit funna är omkring 6 000 år gamla. Hela vår historia är inte äldre än så. Vad förmedlar symboliska tecken som ritats med vassrör i lera - hur mycket får vi veta av det som verkligen skett?

Vår historia är ju inte annat än viskningar från det förgångna. Gamla testamentet skildrar händelser som utspelats mer än två och ett halvt årtusende före vår tid. Skriften berättar om många underverk - skeenden som för oss förefaller otroliga, oförenliga med naturlagarna. Man undrar vad som inträffat i verkligheten - vad berättaren sett och trott sig se - hur mycket den ursprungliga skildringen har förändrats under tidernas lopp.

Biblen har genom århundranden blivit översatt och bearbetad av teologer och präster som följt strängt traditionsbundna riktlinjer. Mycket lämnas oförklarat, undrets mystik får råda, man hänvisar till en högre makt. Frågetecknin står kvar.

På senare tid har en forskning tagit form som går ut på att översätta Bibelns mysterier till klartext. Bibelforskarna vill kasta nytt ljus över de gamla skildringarna - vrida förvrängningarna rätt - tyda "undren" på logisk och vetenskaplig väg.

profetens sällsamma syn

Det finns en berättelse i Gamla Testamentet som har satt myror i forskarnas huvuden. Det är skildringen av profeten Hesekiels syn - dröm - vision - eller vad det kan ha varit. Så här står det i Bibeln (kort citat):

"Och jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld... Och mitt däri syntes något som liknade fyra väsenden, vart väsende hade fyra ansikten och fyra vingar...

Deras ben voro raka och deras fötter såsom fötterna på en kalv, och de glimmade såsom glänsande koppar. Deras vingar voro utbredda upptill, vart väsende hade två vingar med vilka de slöto sig intill varandra och två som betäckte deras kroppar.

Och de gingo alltid rakt fram, vart anden ville gå, dit gingo de.. Och när de gingo lät dånet av deras vingar i mina öron såsom dånet av stora vatten... När de stodo stilla höllo de sina vingar nedsänkta. Ovanpå fästet som vilade på deras huvuden syntes något som såg ut att vara av safirsten och som liknade en tron, och på tronen satt en som

till utseendet liknade en människa".

I Bibeln betäcknas händelsen som en uppenbarelse. För en modern teckniker ligger det mycket närmare till hands att tolka den helt annorlunda:

Hesekiel har sett något sorts flygplan, säger man. Men flygplan på Hesekiels tid - 600 år före Kristus - hur kan man över huvud taget påstå något så orimligt?

detektiv i det förgåna

En man som påstått att avancerad teknik förekommit långt tillbaka i dunkel forntid var den svenske flygplanskonstruktören Henry Kjellson. Han avled 1962 vid 71 års ålder. Vid 38 år blev han kaptensförklarad till professur vid Tekniska högskolan. Han var skapare till ett flertal militära flygplanstyper.

Kjellson var känd som ytterst seriös forskare med något av en detektivs kombinationsförmåga. Vilket han bland annat visade prov på under kriget när han med hjälp av tusentals splitter lyckades rekonstruera det hemliga tyska robotvapnet V-1. En prestation som belönades med den förnämna Brittiska Imperieorden.

Vid sidan av sitt ingenjörsarbete var Kjellson fascinerad av forskning i uråldriga källskrifter, särskilt Bibeln. Han kom till den förbluffande slutsatsen att kulturer som existerat för tusentals år sedan haft ett tekniskt kunnande som stått nära vår nutida nivå. Något som han försökt bevisa i sin bok "Forntidens Teknik".

I profeten Hesekiels skildring ser Kjellson flygplan med vingar och hjulställ som dånar fram genom luften. "Tronen av safirsten" får honom att tänka på en kabin med plexiglashuv. "En som till utseendet liknar en människa" det kan enligt Kjellson vara en pilot med flyghjälm, flygglasögon och ansiktsmask. Eldflammorna betecknar han som utblåsning från raket eller jetmotorer.

det döda språket

Kjellson framhåller att Gamla Testamentet är skrivet på hebreiska i en ovokaliserad text - texten har endast konsonanter, vanligen tre stycken för ett grundord. Vokaler tillsattes först omkring 600 år efter Kristus - då hade hebreiskan varit ett dött språk i närmare 700 år. Efter 700 år finns det stora möjligheter att vissa ord fått en annan tolkning än vad den ursprunglige författaren tänkt sig. Tekniken stod på mycket låg nivå på 600-talet, säger Kjellson - ord som en nutida teckniker skulle ha haft andra uttryck för kan ha blivit tolkade med enkla ord från naturen. "Raska ben och fötter som en kalv", det bryter mot den i övrigt ganska tekniska bilden, men det kan inte vara något annat än ett landningsställ. De tre hebreiska konsonanterna för "kalv" betyder rund skiva - texten vill ha sagt: "Deras fötter var runda skivor", hjul helt enkelt.

Hesekiel säger i fortsättningen:

"Då såg jag huru keruberna lyfte sina vingar och höjde sig från jorden och hjulen jämte dem".

Här kallar han de flygande "väsendena" för keruber. Det hebreiska ordet kerub betecknar något bärande, uppbärande. Vissa kännare av det hebreiska språket anser att det i ordet kerub ligger en konsonantomkastning, att ordet i själva verket betyder vagn, speciellt stridsvagn, i det här fallet flygande stridsvagn. (Det var på ett sent stadium som keruberna började avbildas som små knubbiga änglabarn.)

"Och väsendenas ande var i hjulen", säger Hesekiel i den senaste upplagan av Bibeln. I upplaga från år 1854 lyder samma fras: "Ty ett starkt väder var i hjulenom". Längre fram i skildringen säger profeten: "Och jag hörde att hjulen kallades för 'rundlar'".

Det hebreiska ordet för "rundel" betyder något som snabbt roterar runt, även virvelvind. "Väsendenas ande" företer alltså stora likheter med den vind som en flygpropeller piskar upp.

Så bit för bit lägger Henry Kjellson ihop en modern och helt annorlunda bild av pusselbitarna från det förgångna. En bild som förvandlar kalvfötter till hjul och hjul till propellrar, eller varför inte helikopterrotorer - när de stodo stilla höllo de sina vingar nedsänkta... En säregen flygfarkost växer fram. En flygapparat som i hög grad påminner om VTOL-plan med vridbara vingar och vertikalt riktade propellrar - det senaste inom flygindustrin.

Frågan är bara - var kom dessa flygplan ifrån för två och ett halvt årtusende sedan? Eller var det bara en dröm?

vad var en vimana?

Kan Hesekeiel ha varit något av en Jules Verne - en visionär som träffsäkert förutspådde framtidens tekniska sensationer? Knappast. I 1800-talets senare hälft, när Jules Verne skrev sina spådomar, hade teknikens tidsåldrar redan börjat. Jules Verne hade ett underlag att bygga på, att utveckla vidare i sin fantasi. På hans tid pågick redan experiment med flygplan, också om inget ännu hade lyckats lyfta - luftskeppet var på väg - ubåten planerades...

Om de mångtusenåriga skrifternas tekniska skildringar inte är annat än science fiction måste författarna ha haft helt otroligt förutseende. Ofta är skildringarna alltför tekniskt detaljerade för att kunna vara uppiktade.

"Om vi ser en hållristning av ett vikingaskepp så tror vi inte att det är en bonde som har ristat bilden", säger Kjellson. Vi förutsätter att konstnären haft en förebild i verkligheten.

Det finns en indisk klippristning som visar en lådformad apparat som flyger över en palmlund. Den lådliknande vingkonstruktionen påminner högradigt om ett Farmanbiplan från 1900-talets första decennium. Uråldriga indiska skrifter antyder att flygplan var kända 5 000 år före Kristus.

Sanskrit-skrifterna Ramayana och Mahabharata berättar att det i fornländien förekom något slags flygplan som kallades vimana. De var inte många, de tycks aldrig ha massproducerats som flygplan i vår tid. Skrifterna säger att vissa konstruktionsdetaljer avsiktligt undanhållits för att maskinerna inte skulle missbrukas. De tycks ha varit ett privilegium bara för furstar och prinsar att flyga en vimana.

Det avslöjas så mycket som att "stark och hållbar måste kroppen göras, som en stor flygande fågel och av lätt material". Det talas om träkonstruktioner och klädsel av siden. Henry Kjellson har dragit slutsatsen att åtminstone en del av dessa flygmaskiner hölls svävande med balonger, att de var fyllda med vätgas som framställdes på elektrisk väg.

Vimanan skulle alltså ha varit en primitiv luftfarkost på samma tekniska nivå som 1800-talets första luftskepp. Den skulle ha kunnat användas för att luftvägen lämna en belägrad fästning eller för att attackera fästningar från luften.

oförklarlig kunskap

Det verkar inte otänkbart - så långt. Varför skulle inte en kultur långt före vår tid ha kunnat känna till ballongens princip, och till och med någon sorts av bärplan? I de gamla orientaliska sagorna fladdrar ju flygande mattor kors och tvärs genom luften. Kineser och japaner har byggt flygande drakar sedan urminnes tider.

Men man är inne på ett känsligt område när man kallar vimanan primitiv luftfarkost: Personer som fördjupat sig i UFO-forskningens labyrint anser nämligen att vimana var en ytterst avancerad farkost - ett flygande tefat. Att den drevs med ett raffinerat maskineri och var helt överlägsen våra nutida flygplan. Man går så långt att man antar att de gamla indierna lärt sig bygga vimana av främlingar som kommer från en annan planet. Man pekar på en indisk skrift där det står: "Medelst vimana kan

människorna flyga i luften och himelska väsen komma ned till jorden".

Ett annat avsnitt i samma skrift säger att en del vimanor kunde höja sig till solregionerna och ända ut till stjärnregionerna - vilket man tyder till att dessa sagoflygplan ska ha varit rymdfarkoster. Likadant vill UFO-entusiasterna förklara profeten Hesekiels syn.

Men bortsett från alla tefatsmyter - det finns ett stort antal vederhäftiga forskare som ansluter sig till tron att människoliknande varelser från långt avancerade världar landat på vår jord i dess grå forntid. Att plötsliga, oförklariga språng framåt i vissa folks utveckling berott på kunskaper som tillförts utifrån.

Som exempel har man framfört sumurerna som levde i södra Babylonien för 5 000 år sedan - detta ursprungligen primitiva folk utvecklade ett avancerat jordbruk på mirakulös kort tid. De kände även till de nio planeterna i vårt solsystem - medan vi upptäckte den nionde så sent som 1930. Varifrån fick de sina kunskaper? "Av ett främmande väsen som stigit upp ur havet", säger deras skrifter. Ett rymdskepp som landat i havet,...? undrar forskarna.

tusenårig elektricitet

Antingen våra urfäder har lärt sig på egen hand eller har haft hjälp av okända lärare - så förefaller det som om åtskilligt av det vi kallar moderna uppfinningar har praktiserats för evigheter sedan. Åtminstone enligt Henry Kjellson och andra likasinnade forskares bevisföringar.

(Kjellson berörde aldrig möjligheten att de gamla kulturfolken skulle ha kunnat förvärvat sina kunskaper av utomjordiska varelser. Dessa teorier är av senare datum än hans - de lanserades för knappt tio år sedan.)

Det ser alltså ut som om bröderna Wright inte var de första som konstruerade ett flygplan. Trodde ni möjligen att det var Benjamin Franklin som upptäckte elektriciteten? Att det var Edison som uppfann glödlampan? Kjellson påstod att det gjordes redan för tusentals år sedan:

Vid grävningar i Bagdad bland 2 000-åriga ruiner har man funnit en 15 cm hög lervas innehållande en kopparcylinder. Inuti denna satt en järnstav fastbakad med en asfaltspropp. Det var ett renodlat elektriskt batteri - man behövde bara fylla på elektrolyt för att det skulle fungera. I närheten av gamla Babylon har man funnit ett flertal liknande batterier. Avfrätning på metallstavarna avslöjar tydligt att de använts för att framkalla elektrisk ström. Flera av dessa forntida batterier tycks dessutom ha varit seriekopplade för att höja spänningen.

I en indisk skrift från kung Ramas tid (c:a 5 000 år sedan) finns en fullständig beskrivning på hur ett elektriskt batteri tillverkas. Det talas om att förbindelsen mellan koppar och zink alstrar ett lju som kallas Mitra.

De gamla egypterna tycks också ha känt till elektriciteten. Gåtfulla tempelbilder visar män som manövrerar något som ser ut som enorma glödlampor - anslutna till kablar, uppburna av regelmässiga högspänningsisolatorer.

domedagsvapnet Brahma

Har allt funnits förut? När Henry Kjellson och hans fantasifulla forskarkolleger går som längst vill de påstå att till och med atombomben har funnits till i det längesedan förgångna, i Indien. Det kallades Brahamavapnet. Skriften Mahabharata berättar om ett fruktansvärt krig:

"Drona satte då in Brahamavapnet varvid jorden och dess berg, floder och träd darrade och våldsamma vindar började blåsa...

Med Brahmavapnet har du bränt män på jorden som intet ha med vapen att skaffa. Detta är inte rätt. Lägg detta vapen åt sidan. Det får inte användas mot dödliga. Om Brahmavapnet avfyras kan det förtära hela världen. Det kommer att döda dig själv och dina egna trupper..."

Ett skräckvapen av samma slag som vår tids domedagsbomb? Eller är det bara en makaber saga? I så fall har sagoberättaren evetande skådat rakt in i den bistra verkligheten som skulle komma årtusende senare.

Eller har historien verkligen upprepat sig. Kom Brahmavapnet någonsin till användning? Utplånade det en forntida kultur - med flygplan, elektriskt ljus och allt? En förintelse så total att även minnet av det som förut funnits har gått förlorat?

Lägg detta vapen åt sidan...

ANN/SAT

KÄLLA: Allers nr 20 17 maj 1970. (Eugen Semitjov.)

6 Para 12

HAR SJÄLEN FOTOGRAFERATS?

Redan 1943 utförde en amerikansk forskningsgrupp experiment för att hurvida det var möjligt att se de elektroner som eventuellt lämnar kroppen i själva dödsögonblicket.

Man använde en Wilsonkammare, d.v.s. en evakuerad cylinder till vilken dammfri luft tillförts, mättad med vattenånga. Ytterst små vattendroppar kondenserar som kärnor kring uppträdande joner, alstrade genom korpusulär strålning. De spår som sålunda lämnas kan fotograferas.

Gräshoppor, grodor och möss placerades i tur och ordning i en cell vid sidan av Wilsonkammaren, och kameran tog bilder av vad som hände i själva dödsögonblicket.

I 36 fall av 50 visade de fotografiska negativen ingenting. Man fann emellertid att i flertalet av dessa fall var objektet fortfarande levande vid exponeringstillfället. I de övriga av de 36 fallen låg exponeringen bråkdelen av en sekund före eller efter det rätta ögonblicket.

De framkallade bilderna av de återstående 14 fallen visade emellertid en obestämd form av djuret. Formen framträdde som en kontur i dimman, ovanför kroppen men pekade i motsatt riktning. Man fann att elektronerna inte lämnade kroppen som en ljusblxt, Utan i den form de hade när de ockuperade djurkroppens oräkneliga celler. Denna form föreföll övervägande elektrisk till sin natur. Var och en av de fotograferade formerna behöll sin form när de vandrade genom dimman och medan de passerade inom kamerans synfält.

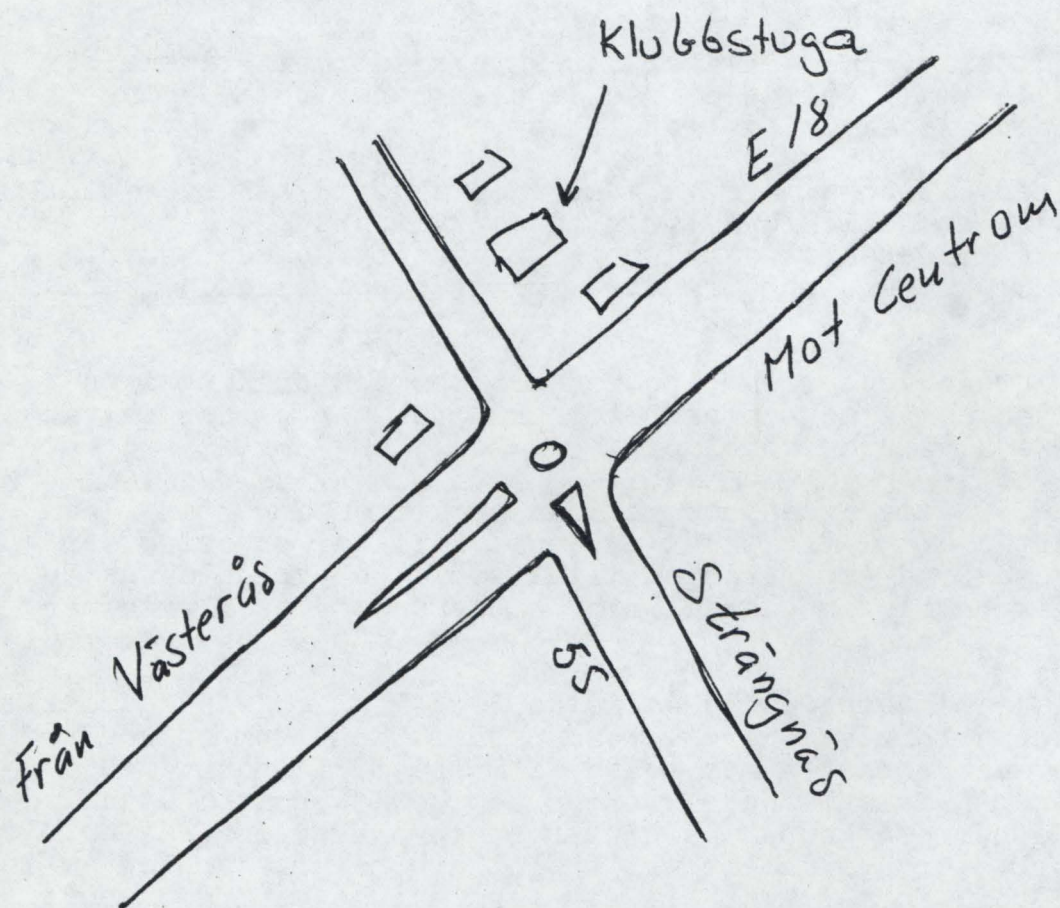
Vad var dessa former? Hade själen blivit fotograferad?

Källa: Brevcirkelns medlemsblad 37/1967

H.E./S.A.T.

MÄLARTRÄFFEN.

Enköpings UFO-förening planerar att lördagen och söndagen den 5-6 juni hålla ett evenemang kallat mälärträffen. Meningen med träffen, som är en uppföljning av förra årets träff, är att medlemmar i UFO-Sverige kan träffas och ha trevligt tillsammans. Flera former av aktiviteter finnes, pingis, badminton mm, mm. Möjlighet till förtäring av korv, bröd, dricka, bullar, plus mycket mer finnes. Träffen är förlagd till UFO-Enköpings föreningslokal. (Se karta) Du som är intresserad kan slå en signal till Arnold Idebring på tel. 0171/ 305 49. Givetvis går det bra att komma ändå, men för planeringens skull kan det vara bra att veta hur många som beräknas komma.

Det Bästa

ur Reader's Digest

"Uppdraget misslyckades. Jordborna tycks inte heller ha något botemedel mot förkylning."

Joseph Farris, *Ufo Ho! Ho!* (Belmont Tower)

"Som ni alla vet var er avlidne farbror övertygad om att det finns flygande tefat..."

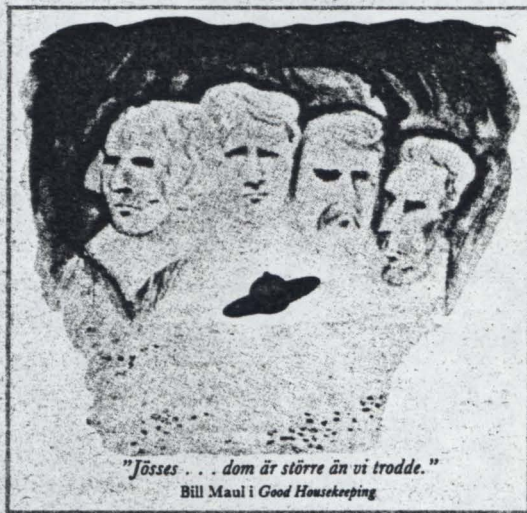
Joseph Farris, *Ufo Ho! Ho!* (Belmont Tower)

"Blir dom aldrig avvanda?"

M. Syverson, Mobil Corporation 1977

TEFATS-TURISTER

"Jösses... dom är större än vi trodde."

Bill Maul i *Good Housekeeping*

"Vi är ute på en rundresa."

Tio planeter på fjorton dagar."

H. Martin i *Ladies' Home Journal*

PROTOKOLL

Fört vid Riksorganisationen UFO-Sveriges riksstämma i Ler-säter 1982 04 24.

- § 1. Ingvar Damm, Köpings UFO-förening, hälsade välkommen till 1982 års riks-stämma och förklarade mötet öppnat.
- § 2. Upprop av ombuden för lokalgrupperna. 15 av UFO-Sveriges 21 lokalgrupper var representerade.
- § 3. Föreliggande dagordning lästes upp och godkändes.
- § 4. Till rösträknare valdes Jan Fjellander, Föreningen för psykobiofysik, och Karl-Olov Pettersson, Köpings UFO-förening.
- § 5. Till ordförande till mötet valdes Christer Nordin, Stockholms UFO-förening, och till sekreterare valdes Jörgen Granlie, Enköpings UFO-förening.
- § 6. Till justeringsmän valdes Ivar Karlsson och Lars Brundin, båda från Enköpings-UFO-förening.
- § 7. Verksamhetsberättelsens rubriker lästes upp. Enligt beslut av mötet lästes inte verksamhetsberättelsen upp i sin helhet eftersom den hade skickats ut till lokalgrupperna innan riksstämman. Jan Fjellander ansåg att verksamhetsberättelsen borde ha innehållit uppgifter om inkomna UFO-rapporter under verksamhetsåret samt en jämförelse med tidigare år, gärna i form av statistik som kunde meddelas massmedia. Ordföranden lovade att synpunkterna nogga kommer att beaktas vid utarbetningen av verksamhetsberättelsen inför kommande riksstämma.
Mötet godkände den framlagda verksamhetsberättelsen.
- § 8. Revisionsberättelsen lästes upp. Bernt Berglund, Västerbergslagens UFO-förening, framförde önskemål om en redovisning av antalet poster på inkomna belopp till stödfonden samt en statistik på dessa. Han ansåg vidare, med hänvisning till balansräkningen, att man överför en större del av medlen från postgiro till bankkonto. Håkan Ekstrand, SAT, meddelade att man redan vidtagit åtgärder för att överföra pengar till bankgiro. Revisorerna påpekade att man måste vara noggrann med att uppvisa verifikationer, att alla belopp måste ha ett klart utsagt ändamål.
Jan Fjellander föreslog mötet att uppmana UFO-Sveriges styrelse att se över möjligheterna att lämna ut arbetet med bokföring mot arvode. Mötet gav kommande styrelse rätt att besluta i frågan.

- § 9. Mötet beslutade att bevilja UFO-Sveriges styrelse full ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.
- § 10. Förslag till ändringar av UFO-Sveriges stadgar lästes upp. Förslagen godkändes med smärre justeringar.
- § 11. Arbetsgruppen rörande informationsledare redovisade sitt förslag till riksstämman. Förslaget godkändes.
- § 12. Centralgruppen redovisade pågående och planerade aktiviteter, bland annat besöksresor till UFO-Sveriges lokalgrupper.
- § 13. Motion om resebidrag bifölls.
- § 14. Motion om förlängning av mandattiden för Centralgruppen från 1 till 2 år bifölls.
- § 15. Motion från Gävleborgs UFO-förening om en skrivelse till regeringen om hemligstämplat material på FOA. Mötet biföll motionen med ändringar enligt Centralgruppens utlåtande.
- § 16. Förslag från Centralgruppen om leasing av dator. Mötet gav Centralgruppen fullmakt att leasa en dator för att underlätta arbetet med adressregistret och utskick av UFO-Sverige Aktuellt.
- § 17. Centralgruppens förslag till minimipriser för filmvisning, föredrag etc, godkändes. Det poängterades att betalning för dessa aktiviteter givetvis tillfaller den lokalgrupp som är arrangör..
- § 18. Inga ytterligare stadgeändringar var föreslagna.
- § 19. Centralgruppen/styrelsen omvaldes för en 2-års period.
- § 20. Till revisorer valdes Barbro Magnusson och Roger Ersson. Till revisors-suppleant valdes Carl-Anton Mattsson. Alla från UFO-Nyköping Tvärvetenskaplig förening.
- § 21. Till valberedning valdes Gävleborgs UFO-förening.
- § 22. Inga skrivelser hade inkommit till årets riksstämma.
- § 23. Arnold Idebring, Enköpings UFO-förening överlämnade en träskulptur, "humanoid", till Centralgruppen som arrangör av riksstämman. En likadan skulptur

överlämnades till Köpings UFO-förening för att placeras på UFO-utställningen på Köpings museum.

Riksstämman 1983 kommer att hållas i Vetlanda. Preliminärt lördagen den 26 mars.

Ordföranden förklarade 1982 års riksstämma avslutad.

Sekreterare;:

Justeras:

m Justeras:

Jörgen Granlie

Jörgen Granlie

Ivar Karlsson

Ivar Karlsson

Lars Brundin

Lars Brundin